

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 aprilie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar și cel suplimentar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2015, declarate de avocatul Ursu Petru în numele inculpatului

Cebotari Ilie Anatolie, născut la 06 aprilie 1987, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Kogălniceanu 41, ap.12A.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 12.12.2014 - 08.05.2015;
2. Instanța de apel: 03.06.2014 - 22.09.2015;
3. Instanța de recurs: 15.03.2016 - 13.04.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 08 mai 2015, Cebotari Ilie a fost condamnat în baza art.217¹ alin.(3) lit.b), c), f) Cod penal la 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniu punerii în circulație a precursorilor, substanțelor stupefiante și narcotice pe un termen de 2 ani.

Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

Prin sentința dată a fost condamnat și Rotaru Ivan, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a indicat că Cebotari Ilie se învinuiește în faptul că, la începutul lunii august 2014, la domiciliul lui Rotaru Ivan din mun.Chișinău, str.Vlaicu Pîrcălab 30, ap.5, au fabricat substanța psihotropă metamfetamin, din care o parte au consumat-o, iar cantitatea de 0,22 grame de matamfetamin, la 10 august 2014, au înstrăinat-o lui Voronov Andrei.

Tot el, Cebotari Ilie, acționînd de comun acord și împreună cu Rotaru Ivan, prin distribuirea rolurilor, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor în scop de înstrăinare, la sfîrșitul lunii august - începutul lunii septembrie 2014, la domiciliul lui Rotaru Ivan din mun.Chișinău, str.Vlaicu Pîrcălab 30, ap.5, au fabricat substanța psihotropă metamfetamin, din care o parte au consumat-o, iar cantitatea de 0,23 grame au înstrăinat-o la 03 septembrie 2014 lui Voronov Andrei, contra sumei de 4000 lei.

Conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărîrea Guvernului R.Moldova nr.79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea metamfetaminei în limitele 0,05 - 5 grame constituie proporții mari, iar conform Hotărîrii Guvernului nr.1088 din 05.10.2004, substanța psihotropă metamfetamin este inclusă în Tabelul nr.1- substanțele narcotice și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicinale.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care

inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa de 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și legate de administrarea precursorilor pe un termen de 5 ani, deoarece la stabilirea pedepsei instanța nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii comise și pericolul social al acesteia, fiind încălcate prevederile art.61, 75 Cod penal; - instanța incorect a ajuns la concluzia că suspendarea executării pedepsei penale conform art.90 Cod penal, va atinge scopul pedepsei penale; - instanța nu a reținut că infracțiunea a fost comisă de inculpat cu intenție directă, în deplină conștiință de acțiunile sale prejudiciabile, acesta realizând substanță psihotropă în cantități mari.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2015, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința, inclusiv din alte motive, și pronunțată o nouă hotărâre, prin care lui I.Cebotari în baza art.217¹ alin.(3) lit.b), c), f) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a menționat că, cercetarea judecătorească în prima instanță s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual penale privind administrarea probelor, însă instanța nu a constatat fapta ce i se impută inculpatului, dar a indicat în partea descriptivă a sentinței că acesta se învinuiește că a comis infracțiunea prevăzută la art.217¹ alin.(3) lit.b), c), f) Cod penal.

Astfel, respectând dispozițiile art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că Cebotari Ilie, la începutul lunii august 2014, acționând de comun acord și împreună cu Rotaru Ivan prin distribuirea rolurilor, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor în scop de înstrăinare, la domiciliul lui Rotaru Ivan din mun.Chișinău, str.Vlaicu Pîrcălab 30, ap.5, au fabricat substanța psihotropă metamfetamin, din care o parte au consumat-o, iar cantitatea de 0,22 grame de metamfetamin, la 10 august 2014, au înstrăinat-o lui Voronov Andrei.

Tot el, Cebotari Ilie, acționând de comun acord și împreună cu Rotaru Ivan, prin distribuirea rolurilor, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor în scop de înstrăinare, la sfârșitul lunii august - începutul lunii septembrie 2014, la domiciliul lui Rotaru Ivan din mun.Chișinău, str.Vlaicu Pîrcălab 30, ap.5, au fabricat substanța psihotropă metamfetamin, din care o parte au consumat-o, iar cantitatea de 0,23 grame au înstrăinat-o la 03 septembrie 2014 lui Voronov Andrei, contra sumei de 4000 lei.

Conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului R.Moldova nr.79 din 23.01.2006, cantitatea metamfetaminei în limitele 0,05 - 5 grame constituie proporții mari, iar conform Hotărârii Guvernului nr.1088 din 05.10.2004, substanța psihotropă metamfetamin este inclusă în Tabelul nr.1- substanțele narcotice și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicinale.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, analizând cumulul de probe administrate în cauză și analizându-le prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, constată că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, iar fapta săvârșită de I.Cebotari corect a fost încadrată în prevederile art.217¹ alin.(3) lit.b), c), f) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de pericolul ei social, de persoana inculpatului, care a săvârșit o infracțiune gravă și eronat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea lui de societate, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Reieșind din circumstanțele cauzei și motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că careva temeuri în vederea atenuării pedepsei penale nu au fost reținute în cauză și nu au fost aduse în instanța de apel, din care motiv a considerat absolut fondate argumentele acuzării în acest sens.

Instanța de apel a indicat că, la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art.6, 7, 61, 75 Cod penal, ține cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului, care a recunoscut vina, se caracterizează satisfăcător, anterior nu a fost condamnat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează pedeapsa, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, de scopul pedepsei penale care este cel de corectare a făptuitorului, cât și cel de prevenire a continuării activității criminale, care în cazul lui I.Cebotari nu a fost realizat, deoarece dînsul a comis o infracțiune gravă, cu intenție directă și absolut conștient. Astfel, instanța de apel a concluzionat că inculpatul nu a conștientizat caracterul social periculos al faptei comise, din care motiv este irațional de aplicat în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, constatînd că corijarea și reeducarea lui poate avea loc doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executarea ei reală.

5. Împotriva hotărîrii instanței de apel a declarat recurs ordinar și recurs suplimentar avocatul P.Ursu în numele inculpatului I.Cebotari care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel, la stabilirea pedepsei, nu a luat în considerație circumstanțele atenuante prezente în cauză, că inculpatul a recunoscut vina și se căiește sincer de cele comise; - instanța de apel la individualizarea pedepsei nu a luat în considerație că circumstanțe agravante, conform prevederilor art.77 Cod penal, nu au fost stabilite și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră considerînd că acestuia i se mai putea oferi o șansă de a se corecta fără a fi izolat de societate, deoarece dînsul a comis infracțiunea care face parte din categoria celor grave, însă cauza a fost examinată în procedură simplificată și în acest caz apar noi limite de pedeapsă ceea ce, în opinia sa, deja se califica ca fiind o pedeapsă mai puțin gravă.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar și cel suplimentar declarat de avocat în numele inculpatului, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursurilor, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit textelor recursurilor, ca temei de casare a deciziei instanței de apel sînt invocate prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recursuri, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii contestate.

Potrivit conținutului recursurilor, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art.217¹ alin.(3) lit.b), c), f) Cod penal, și, critică hotărîrea recurată numai referitor la pedeapsa închisorii aplicată inculpatului, solicitînd să fie aplicate față de acesta prevederile art.90 Cod penal.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și neîntemeiat nu a aplicat în privința inculpatului prevederile art.90 Cod penal, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

La acest capitol Colegiul penal atestă că, potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane.

Conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, pedeapsa are drept scop și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lîngă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, inclusiv de cele enumerate de recurent în recurs, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia.

Mai mult, la numirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă prevăzută de lege, adică din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Astfel, temeiul invocat de recurent privind aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei, pe motiv că instanța nu a reținut circumstanțele atenuante prezente în cauză, enumerate în recurs, nu pot servi drept temei de casare a hotărîrii judecătorești, din motiv că circumstanțele invocate de recurent, precum: recunoașterea vinei, căința sinceră, lipsa circumstanțelor agravante, au fost luate în considerație de instanță la numirea pedepsei.

Concomitent, Colegiul penal notează că, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. În speța dată, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele sus menționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită, motivîndu-și soluția adoptată, indicînd din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale, astfel că instanța și-a motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatului cu suspendarea executării ei pe termen de probă.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale și echitabilă faptei comise.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar și cel suplimentar declarat de avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar și recursului suplimentar declarat de avocatul Ursu Petru în numele inculpatului Cebotari Ilie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui Cebotari Ilie, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 13 mai 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu